

Índex

1 DESCRIPCIÓ DE LA VEGETACIÓ..... 3

1.1 VEGETACIÓ POTENCIAL 3

1.2 VEGETACIÓ ACTUAL 5

2 DESCRIPCIÓ DELS ARBRES SINGULARS.....11

3 AVALUACIÓ D’IMPACTES 12

3.1 FASE DE CONSTRUCCIÓ..... 12

3.2 FASE D’EXPLOTACIÓ 12

4 DIFERÈNCIA ENTRE ALTERNATIVES..... 13

4.1 INTRODUCCIÓ 13

4.1 AVALUACIÓ D’ALTERNATIVES..... 14

5 MESURES PREVENTIVES O CORRECTORES 15

5.1 FASE DE CONSTRUCCIÓ..... 15

5.2 FASE D’EXPLOTACIÓ 15

1 DESCRIPCIÓ DE LA VEGETACIÓ

La zona objecte d'estudi pertany a la regió biogeogràfica mediterrània, composta bàsicament per boscos i bosquines esclerofil·les subtropicals.

La vegetació existent actualment en aquesta zona és el resultat de l'acció continua de l'home sobre les comunitats primitives, constituïdes bàsicament pels alzinars litorals. Això va suposar la tala de bona part d'aquestes comunitats per a situar-hi camps de conreu. De fet, l'àrea objecte d'estudi, en l'actualitat, al tractar-se d'una zona plana, és coberta bàsicament per camps de conreu i només resten alguns petits bosquets aïllats.

Si es deixés de conrear la terra, s'iniciaria una nova successió ecològica amb l'aparició de comunitats secundàries o transitòries de tipus herbaci com els prats, o per espècies arbustives que conformarien bosquines i gramenets i que, finalment, podrien donar lloc a nous boscos. En aquest sentit, l'acció humana i l'efecte dels incendis forestals no sol permetre arribar a l'últim esglao d'aquesta successió que s'assoliria amb la tornada de l'alzinar litoral, de manera que la gran majoria dels boscos es queden a l'etapa prèvia que constitueixen les pinedes, espècies que proliferen més ràpidament i són molt menys exigents en quan a condicions per al seu desenvolupament.

Per altra banda, cal destacar també, la vegetació pròpia de les rieres i torrents. Aquest tipus de vegetació ha sofert especialment, una gran pressió de tipus antròpic, cosa que ha provocat la substitució de la vegetació pròpia per nombroses espècies que proliferen als marges dels camins i, especialment, la invasió produïda per una espècie al·lòctona com és la canya (*Arundo donax*).

1.1 Vegetació potencial

Segons el *Mapa de la vegetació potencial de Catalunya* realitzat pel Grup de Geobotànica i Cartografia de la Vegetació del Centre Especial de Recerca de Biodiversitat Vegetal de la Universitat de Barcelona, a l'àrea objecte d'estudi es definirien aquests dos tipus de vegetació potencial:

- B.1. Boscos esclerofil·les i pinedes continentals
4. Carrascar (i pineda de pi blanc) de terra baixa (*Quercetum rotundifoliae*)
- B.2. Boscos esclerofil·les de les contrades marítimes
7. Alzinar amb marfull (*Viburnum-Quercetum ilicis*)

a) Alzinar amb marfull (*Viburnum-Quercetum ilicis galloprovinciale*)

La zona d'actuació pertany, biogeogràficament, al domini mediterrani septentrional. La vegetació potencial estaria constituïda per l'alzinar litoral típic o alzinar amb marfull (*Quercetum ilicis galloprovinciale pistacietosum*), bosc mediterrani de tendència subhumida.

L'alzinar és un bosc esclerofil·le típic de les zones de clima mediterrani, netament subtropical, dens i impenetrable, amb un sotabosc atapeït d'arbusts i lianes de fulla perenne i endurida. Es fa sobre un sòl relativament profund i ben constituït, des de les calcàries fins al granit. A les fondalades amb terra humida no sol desenvolupar-se prou bé, i llavors és substituït per clapes de comunitats vegetals amb predomini, o almenys abundància, d'espècies amb l'òptim a l'Europa mitjana. Les característiques fisiològiques dels alzinars, amb denses capçades sobre troncs d'uns 10-15 metres d'alçada, fan que es tracti d'uns boscos ombrívols que creen un ambient fresc i humit, fet que el fa resistent als incendis forestals. El seu creixement és força limitat.

La seva composició i estructura fonamental és la següent:

Estrat arbori

Alçada: 10-15 m
Recobriment: 75-100%
Composició: alzina (*Quercus ilex* ssp. *ilex*)

Estrat arbustiu alt i lianoide alt

Alçada: 1,5-3 m (i més, per a les lianes)
Recobriment: 75-100%
Composició: marfull (*Viburnum tinus*)
aladern (*Rhamnus alaternus*)
fals aladern (*Phillyrea media*)
arboç (*Arbutus unedo*)
llentiscle (*Pistacia lentiscus*)
bruc boal (*Erica arborea*)
matabou (*Bupleurum fruticosum*)
ginestó (*Osyris alba*)
lligabosc (*Lonicera implexa*)
englantina (*Rosa sempervirens*)
ridorta o vidiella (*Clematis flammula*)
arítjol (*Smilax aspera*)

etc.

Estrat arbustiu baix i lianoide baix

Alçada: 0,5-1,5 m
Recobriment: 5-25%
Composició: galzeran (*Ruscus aculeatus*)
 esparreguera (*Asparagus acutifolius*)
 roja (*Rubia peregrina*)

Estrat herbaci (o arbustiu repent) i muscinal

Alçada: 0,1-0,5 m
Recobriment: 0-20% (o més si abunda l'heura)
Composició: falzia negra (*Asplenium adiantum-nigrum* ssp. *onopteris*)
 camaedris (*Teucrium chamaedrys*)
 heura (*Hedera helix*)
 viola boscana (*Viola alba*)
 càrex (*Carex halleriana*)
 molses (*Scleropodium purum*, etc)

Aquests boscos primitius es conserven encara als baixos contraforts de les Muntanyes de Prades però són gairebé inexistents a les planes cobertes actualment per camps de conreu on situaríem l'àrea objecte d'estudi.

b) Carrascar (i pineda de pi blanc) de terra baixa (*Quercetum rotundifoliae*)

Per altra banda, les terres altes del nord són una zona de transició entre el domini de l'alzinar amb marfull i el del carrascar (*Quercetum rotundifoliae*), de caràcter més continental i ibèric. La raça d'alzina denominada carrasca, de fulla curta i grisenca, sol predominar en un bosc que, a diferència de l'alzinar amb marfull, és bastant pobre en espècies i d'estructura força simple, dominada per plantes heliòfites. No conté gaires arbusts, lianes ni herbes, tant les que fan motes com les que tenen òrgans subterranis acumuladors de nutrients; a conseqüència de la sequedat, les molses també hi són escasses. Només algunes matetes com el camedris (*Teucrium chamaedrys*) o la rogeta (*Rubia peregrina*) hi són freqüents..

La seva composició i estructura fonamental és la següent:

Estrat arbori

Alçada: 5-10 m
Recobriment: 75-100%
Composició: carrasca (*Quercus ilex* ssp. *rotundifoliae*)
 pi blanc (*Pinus halepensis*)

Estrat arbustiu

Alçada: 0,2-1,5 m
Recobriment: 50-75%
Composició: roja (*Rubia peregrina*)
 lligabosc (*Lonicera implexa*)
 garric (*Quercus coccifera*)
 aladern (*Rhamnus alaternus*)
 gatosà (*Ulex parviflorus*)
 càdec (*Juniperus oxycedrus*)
 argelaga (*Genista scorpius*)
 arçot (*Rhamnus lycioides*)
 etc.

Estrat herbaci

Alçada: 0-0,3 m
Recobriment: 25-50%
Composició: llistó (*Brachypodium retusum*)
 càrexs (*Carex halleriana*, *Carex humilis*)

 camedri (*Teucrium chamaedrys*)

 pinya de sant Joan (*Centaurea conifera*)

 rogeta (*Rubia peregrina*)

A hores d'ara el carrascar sol formar claps no gaire grans o, més rarament, boscos poc densos. Tal com passava en les zones on caldria esperar de trobar l'alzinar litoral, actualment es troben cobertes per camps de

conreu, sobretot en terrenys plans.

A més, en l'àrea objecte d'estudi, que es correspon amb la part meridional de l'àrea de distribució del carrascar, aquest és substituït en bona part per poblacions de pi blanc (*Pinus halepensis*), en els solells i també en els obacs abruptes. Malgrat que la proliferació de les pinedes sol ser induïda per l'acció humana, és probable, que en els indrets secs i assolellats, i també a les carenes resseques, la pineda amb un estrat inferior poc dens de garriga, amb joncedes a les clarianes, o, si el lloc no és gaire fred, amb brolla de romaní, fos la vegetació potencial estable. El carrascar climàtic només es faria bé a les terres planes de sòl profund i sobretot als fons de les valls o als vessants poc assolellats.

Per altra banda, grans superfícies de les muntanyes calcàries abruptes amb poc gruix de terra, sotmeses durant segles a les activitats erosives estan cobertes per garrigues, matollars de romaní i bruc d'hivern (aliança *Rosmarino-Ericion*), joncedes (*Aphyllanthion*) o pastures seques amb anuals.

En aquesta zona gairebé no hi ha terrenys silícics i no es produeix cap descalcificació del sòl, de manera que la vegetació mediterrània acidòfila hi és gairebé inexistent. Hi ha però, algunes franges importants de terrenys guixosos que porten poblacions poc denses de carrasca, acompanyades a les clarianes, de comunitats gipsícoles d'espècies endèmiques.

c) Vegetació de ribera

Pel que fa a la vegetació de ribera, als principals cursos hídrics de la zona, especialment al voltant del riu Francolí, i en menor mesura, els seus efluents i torrents que hi connecten, caldria esperar trobar alberedes amb vinca (*Vinco-Populetum albae*). Segons el *Mapa de la vegetació potencial de Catalunya* es tractaria de la següent classificació:

- G. Boscos i bosquines de ribera
50. Albereda amb vinca (*Vinco-Populetum albae*)

De manera general, els boscos riparis de la terra baixa mediterrània boreal i submediterrània estan dominats, en condicions naturals, per l'àlber (*Populus alba*), el freixe de fulla petita (*Fraxinus angustifolia*) o l'om (*Ulmus minor*), bé que quasi sempre els acompanyen altres arbres caducifolis com el salze blanc (*Salix alba*) o el pollancre (*Populus nigra*). Malgrat que en tots els casos parlem globalment d'albereda, en realitat es pot tractar de freixenedes, d'omedes, de salzedes...sovint juxtaposades entre elles.

Els arbres més importants a l'albereda amb vinca són l'àlber i l'om, aquest darrer potser introduït en temps prehistòrics. També hi poden abundar els pollancre, molt sovint plantats o afavorits per l'home. El sotabosc és

variable, ja que resta sotmès a inundacions i revingudes. En aquest estrat cal destacar la presència potencial de petites masses de bardissa, amb canyissars i amb jonqueres, totes d'extensió molt limitada. Entre els arbusts caldria esmentar l'esbarzer (*Rubus ulmifolius*), però també el romegueró (*Rubus caesius*), el sanguinyol (*Cornus sanguinea*)... L'estrat herbaci és més aviat pobre; de vegades hi abunda el fenàs de bosc (*Brachypodium sylvaticum*), al costat de plantes més característiques, com són *Vinca difformis* (vinca) i *Aristolochia longa*.

1.2 Vegetació actual

El paisatge de la part baixa de la Conca és de caràcter mediterrani boreal i correspon al domini de l'alzinar amb marfull (*Quercetum ilicis galloprovinciale*). En molts aspectes el podríem comparar al de Montpeller o al de Granollers, bé que la situació més meridional i més allunyada dels centres d'humitat es manifesta en una disminució de la importància que hi atenyen les irradiacions de vegetació tendra del N. El bosc d'alzines primitiu es conserva encara als baixos contraforts de les Muntanyes de Prades, però en una gran part de la Conca ha estat substituït per garrigues i brolles, amb pi blanc o sense, i per conreus mediterranis: vinya, olivera, cereals, etc.

a) Boscos: Pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*)

La proliferació de les pinedes ha estat en gran part deguda a l'acció humana, ja que la pressió que ha exercit sobre els boscos primigenis d'alzines, han deixat un espai propici per espècies oportunistes que creixen ràpid i en condicions especialment adverses, fins al punt que han acabat ocupant bona part de les terres baixes mediterrànies. Quan els boscos esclerofil·les cobrien grans extensions, els pins quedaven relegats a les zones més ingrates on les alzines no podien créixer (clarianes pedregoses, carenes ventoses, relleixos de cingles, etc.) i segurament només formaven pinedes extenses on els alzinars no podien viure, degut a la manca de profunditat del sòl o a la excessiva sequedat.

Els pins proliferen ràpidament i tenen una gran capacitat d'invasió, així que, davant de qualsevol oportunitat que se'ls presenta (incendis forestals, tales d'arbres, abandonament de terres de conreus etc.) acaben ocupant les clarianes creades. El foc afavoreix a mitjà termini la proliferació de les pinedes en la mesura que perjudica les alzines; tot i veure's afectades en un primer moment, acaben trobant les condicions propícies per estendre's mentre que les alzines no s'adapten tan fàcilment al canvi de condicions. Tanmateix, en circumstàncies normals les pinedes acabarien essent relegades pels alzinars, si no es produís la intervenció humana, que evita que la successió ecològica segueixi el seu curs. D'aquesta manera, la pineda no només s'ha mantingut en llocs que en principi no li pertocaven sinó que, a més, continua estenent-se.

Es tracta de boscos on destaca una baixa presència de sotabosc, sovint només coberta per pinassa o per flairoses plantes de les brolles, de manera que no poden crear un ambient fresc i ombrívol com en el cas de les alzines.

b) Bosquines: Garrigues

La garriga típica (*Quercetum cocciferae*) és una comunitat arbustiva baixa, densa i punxent, dominada pel garric o coscoll (*Quercus coccifera*). Procedeix de la degradació de l'alzinar litoral o del carrascar i es caracteritza per la pobresa de l'estrat herbaci. La més corrent a la Conca és la garriga amb romaní (*Quercetum cocciferae rosmarinetosum*), rica en espècies calcícoles, com ara el romaní (*Rosmarinus officinalis*), el bruc d'hivern (*Erica multiflora*) i la botja groga (*Inula crithmoides*). Quan la garriga es va esclarissant apareix el que hom anomena brolles. Cal distingir les brolles calcícoles (brolla de romaní i bruc d'hivern amb bufalaga tinctòria) i les brolles silicícoles (brolles septentrionals d'estepes i brucs). Les primeres representen l'estadi més difós de degradació dels alzinars. Formen una comunitat fonamentalment arbustiva en la qual destaquen les plantes aromàtiques, com ara la farigola (*Thymus vulgaris*), el barballó o espígol (*Lavandula latifolia*) i el romaní (*Rosmarinus officinalis*).

c) Bosquines: Joncedes

Es tracta de les darreres etapes de la degradació de l'alzinar. Les joncedes pertanyen al grup de comunitats que anomenen gramenets embosquinats, és a dir, formacions que resulten de la combinació d'un prat sec de gramínies i plantes graminoides (gramenet), i d'una bosquina subarbustiva esclarissada. Una joncada és, doncs, un gramenet embosquinat calcícola, baix (20-40 cm) i dens generalment. La jonça (*Aphyllanthes monspeliensis*) sol jugar un paper molt important dins d'aquesta comunitat, acompanyada per altres gramínies (fenàs, llistó, avenes, etc.) i no solen mancar-hi mai certes mates llenyoses com la farigola o l'argelaga.

A la zona d'estudi hi trobem concretament la joncada típica (*Brachypodio-Aphyllanthesetum*), integrada bàsicament per: la jonça (*Aphyllanthes monspeliensis*), el fenàs de marge (*Brachypodium phoenicoides*), la farigola (*Thymus vulgaris*), l'avena de brolla (*Avena pratensis ssp. Iberica*), l'argelaga (*genista scorpius*), la coronil-la mínima (*Coronilla minima ssp. Minima*), la botja d'escombres (*Dorycnium pentaphyllum*), el panical (*Eryngium campestre*), el barballó (*Lavandula latifolia*), la festuca ovina (*Festuca ovina*), etc.

Veure plànol núm. 5: Vegetació.

1.3 Vegetació afectada per la traça

Alternativa 1

Camps de vinya delimitats amb olivera i rodejats de marges herbacis (pk 0+000).

Vegetació de ribera present a la riera del Molí, a l'entrada del poble (pk 0+000).

Marges i talussos colonitzats per gramínies dels cultius de secà propers i presència de murs de pedra seca (pk 0+900).

Terrasses de la rasa de la Cabreta amb vegetació forestal (pi blanc, ginebró, bruc, romaní, farigola, argelaga, etc) (pk 1+800).

Rasa de la Cabreta, al seu pas per Solivella (a l'alçada del pk 1+100).

Camps sense cultivar amb presència d'ametllers abandonats (pk 2+100).

Vista de la banda est del municipi, al marge dret de la rasa de la Cabreta, amb el mosaic de cultius de secà, vinya i olivera (pk 2+000).

Feixes agrícoles amb cultiu d'ametllers (pk 2+800).

Zones forestals amb pi blanc i alzina, coronant les zones de pendent més acusada. Als vessants s'ubiquen les terrasses amb cultiu de fruiters de secà, especialment ametllers. Propers a la urbanització, algunes espècies arbòries agrícoles apareixen com a vegetació urbana (pk 2+300).

Zona forestal per sobre de la riera de Belltall, que ressegueix la roca nua de la muntanya (a l'alçada de pk 2+500).

Alternativa 2

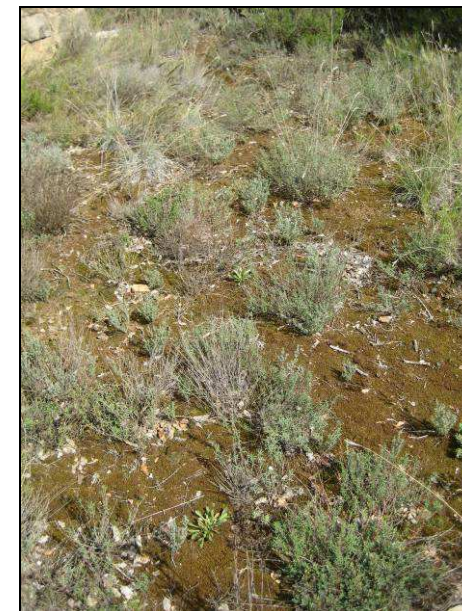
Composició de cultius variats propers a la traça de l'alternativa 2 (pk 1+200).

Camps de vinya que limiten amb l'actual carretera TV-2336 (pk 2+200).

Zones agrícoles d'olivera i forestals de pi blanc i alzina (a l'alçada del pk1+600).

Timoneda present en una zona forestal oberta (pk 2+250).

Oliveres delimitant camps de cultiu de secà (pk 2+300).

Camp abandonat d'ametllers al pk 3+600.

Cultiu de cereal i marge amb vegetació forestal molt jove
(a l'alçada del pk 1+700).

Creuament de la riera de Belltall al pk 3+800 aproximadament.

2 DESCRIPCIÓ DELS ARBRES SINGULARS

Després de consultar la legislació vigent referent a arbres monumentals (Decret 214/1987, de 9 de juny); arbres d'interès comarcal i local (Decret 47/1988, d'11 de febrer); arbredes monumentals, d'interès comarcal i d'interès local (Decret 120/1989, de 17 d'abril); declaració d'arbres monumentals i actualització de l'inventari dels arbres i arbredes declarats d'interès comarcal i local (Ordre de 3 de setembre de 1997); i l'inventari dels arbres i arbredes declarades d'interès comarcal i local pel DARP, es pot concloure que a l'àmbit d'actuació no es troba cap arbre o arbreda monumental, ni declarada d'interès comarcal o local ni en procés de declaració.

3 AVALUACIÓ D'IMPACTES

3.1 Fase de construcció

Codi	Descripció de impacte						Fase
VG.1	Eliminació de comunitats i espècies vegetals. El projecte suposa la destrucció de la vegetació al llarg de la zona d'implantació de la traça. En aquest cas, la vegetació més afectada és la corresponent als camps de conreu, especialment de fruiters de secà (olivera i ametller) i la vinya, seguit de zones amb vegetació forestal, i en menor mesura, vegetació de ribera representada sobretot per espècies exòtiques.						FC
Avaluació alternativa 1							
Intensitat	Mínim	Signe	Negatiu	Incidència	Directe	Tipus sistema actiu	Simple
Aparició	Curt termini	Persistència	Permanent	Reversibilitat	Irreversible	Recuperabilitat	Irrecuperable
Periodicitat	Periòdic	Manifestació	Continu	Extensió	Localitzat	Situació	Proper a l'origen
Valoració alternativa 1							moderat
Avaluació alternativa 2							
Intensitat	Mínim	Signe	Negatiu	Incidència	Directe	Tipus sistema actiu	Simple
Aparició	Curt termini	Persistència	Permanent	Reversibilitat	Irreversible	Recuperabilitat	Irrecuperable
Periodicitat	Periòdic	Manifestació	Continu	Extensió	Localitzat	Situació	Proper a l'origen
valoració							moderat

3.2 Fase d'explotació

Codi		Descripció de impacte					Fase	
VG.2		La presència de la carretera facilita la implantació de vegetació ruderal i exòtica en àmbits on anteriorment no estava present, provinent del mateix trànsit dels vehicles i persones.					FE	
Avaluació alternativa 1								
Intensitat	Mínim	Signe	Negatiu	Incidència	Directe	Tipus sistema actiu	Simple	
Aparició	Curt termini	Persistència	Permanent	Reversibilitat	Reversible	Recuperabilitat	Recuperable	
Periodicitat	Periòdic	Manifestació	Discontinú	Extensió	Localitzat	Situació	Proper a l'origen	
Valoració alternativa 1							moderat	
Avaluació alternativa 2								
Intensitat	Mínim	Signe	Negatiu	Incidència	Directe	Tipus sistema actiu	Simple	
Aparició	Curt termini	Persistència	Permanent	Reversibilitat	Reversible	Recuperabilitat	Recuperable	
Periodicitat	Periòdic	Manifestació	Discontinú	Extensió	Localitzat	Situació	Proper a l'origen	
valoració							moderat	

4 DIFERÈNCIA ENTRE ALTERNATIVES

4.1 Introducció

En el present apartat es fa un anàlisi de les diferències entre alternatives i es realitza una valoració de cadascuna d'elles des del punt de vista qualitatiu i quantitatiu.

Per la **valoració quantitativa** s'han considerat els següents criteris:

Valoració qualitativa	Valoració quantitativa
Compatible	0
Moderat	-1
Sever	-2
Crític	-3

El projecte de la variant de Solivella suposa la creació d'una nova carretera que transcorre per un àmbit de gran activitat agrícola, especialment a nivell de conreu de fruiter de secà com és l'olivera i l'ametller, així com de la vinya.

L'àmbit de l'alternativa 1 presenta una major diversitat de cultius (olivera, ametllers, vinya i cereal) i discorre més propera, així com en creua, de zones forestals i també creua la rasa de la Cabreta (amb viaducte de 190 m linials) amb poca presència de vegetació de ribera de qualitat.

En el cas de l'alternativa 2, l'àmbit d'afectació és especialment agrícola, sobretot cultiu de cereal i vinya, i només afecta d'esquitxallada petites puntes de zones forestals. A nivell de vegetació de ribera, creua la riera del Molí (en 60 metres de viaducte) i la riera de Belltall (en viaducte de 120 metres), tot i que la presència de vegetació de ribera de qualitat és força baixa doncs a la riera del Molí predomina la canya americana i a la riera de Belltall la vegetació també s'ha vist força alterada a causa de l'anterior obra que es va produir en la C-14.

Així doncs, es pot concloure que l'alternativa 1 afecta a una major diversitat de cultius, a una major superfície de zona forestal i creua una extensió major d'espai de ribera. Tanmateix, l'alternativa 2 presenta una longitud major respecte l'alternativa 1, per tant, la superfície total d'afectació serà major, però més repetitiva.

A nivell d'explotació, la implantació d'una carretera en un àmbit on anteriorment no existia provoca per una banda, l'aparició en els marges de vegetació ruderal allà on anteriorment no estava implantada, alhora que una major presència de vehicles i persones en aquesta zona que, conseqüentment, produirà l'arribada de vegetació d'origen més exòtic.

En aquest sentit, l'impacte serà major a l'alternativa 2 ja que discorre per un àmbit més verge que no pas

l'alternativa 1, que està situada més propera al nucli urbà de Solivella i hi ha una major presència de camins i, per tant, accessibilitat, als seus voltants.

Així doncs, es pot concloure que, tot i que l'impacte a la vegetació té un caràcter molt similar en ambdues alternatives, l'alternativa 2 presenta una major superfície d'afectació i una susceptibilitat més gran a la implantació en el seu àmbit d'espècies d'origen al·lòcton, encara que l'alternativa 1 afecta de forma més directa a la vegetació forestal, poc representada a la zona.

4.1 Avaluació d'alternatives

Definició de impacte sobre Vegetació		Fase	Alternativa 1		Alternativa 2	
			Valoració qualitativa	Valoració quantitativa	Valoració qualitativa	Valoració quantitativa
VG.1	Eliminació de comunitats i espècies vegetals.	FC	Moderat	-1	Moderat	-1
VG.2	Implantació de vegetació ruderal i exòtica.	FE	Moderat	-1	Moderat	-1
			Moderat	-2	Moderat	-2

Davant aquesta valoració qualitativa i quantitativa, es pot concloure que ambdues alternatives presenten un impacte moderat, produït per causes diferents, però que porta a determinar que l'impacte és similar entre les dues alternatives.

5 MESURES PREVENTIVES O CORRECTORES

5.1 Fase de construcció

Com a mesures preventives durant l'execució de les obres es recomanen les següents actuacions:

- ✓ Minimitzar l'afectació sobre les masses forestals interceptades i limítrofes amb les obres. Es senyalitzaran clarament els peus afectats objecte de tala i les superfícies de desbrossada.
- ✓ Correcta senyalització de la zona d'obres per evitar una superfície major d'afecció, especialment en les zones limítrofes amb vegetació d'interès (vegetació forestal). Es senyalitzarà clarament amb cintes i cartells informatius els límits de la zona d'afecció al marge dret i esquerra amb l'objectiu d'evitar la ocupació de més superfície que la prevista
- ✓ Regar la superfície foliar de la vegetació circumdant de l'àmbit d'actuació en cas que sigui necessari si, per inspecció visual, es detecta una considerable acumulació de pols.
- ✓ Transplantament d'una part dels exemplars d'olivera que es veuen afectats pel traçat de la carretera i que es trobin en bon estat de conservació.
- ✓ Revegetació de talussos originats per l'obra i de les diverses àrees afectades (zones d'instal·lacions auxiliars, zones d'abassegament, préstecs,...). El procediment a seguir per a la revegetació del talussos ha de ser el següent:
 - Preparació d'un substrat adequat format per la terra vegetal originada en el moviment de terres, correctament acopiada i conservada.
 - Reforestació dels diferents talussos en terraplè amb espècies adaptades segons el tipus de vegetació dominant en cada cas (veure apartat referent al paisatge). Es seleccionaran espècies autòctones de baixa inflamabilitat que dificultin l'inici i la propagació del foc. Alguns criteris a tenir en compte són els següents:
 - Evitar les espècies que continguin olis essencials i altres compostos volàtils i altament

inflamables.

- Prioritzar les espècies que mantenen les fulles verdes i un alt contingut hídric en els teixits durant l'estiu, les que presenten una menor relació superfície/volum i les que generen poques restes fines.
 - Afavorir les espècies les fulles i les restes de les quals es descomponen amb més rapidesa
 - Afavorir les espècies de fusta densa i alta capacitat calòrica.
- Realització d'un tractament d'hidrosembra dels talussos en terraplè per tal de minimitzar els processos erosius i integrar paisatgísticament la nova urbanització dins de l'entorn. La hidrosembra es realitzarà en dues fases: una primera amb mulch , productes fixadors, llavors i adobs, i una segona amb mulch per tal de cobrir les llavors. La barreja de llavors estarà composta per lleguminoses i gramínies.

5.2 Fase d'explotació

Durant la fase d'explotació, es recomanen les següents actuacions:

- ✓ Per tal d'evitar la proliferació d'espècies ruderals com exòtiques de caràcter més invasiu, es proposa un pla de manteniment a nivell d'esbrossades regulars que mantinguin aquest tipus de vegetació controlada i evitin la seva expansió. En aquest sentit, caldrà realitzar les esbrossades especialment abans de l'època de pol·linització i/o fructificació de manera que la seva dispersió es vegi completament continguda.
- ✓ També cal destacar que caldrà adoptar mesures de prevenció d'incendis forestals, especificades en el *Decret 64/1995, de 7 de març*, pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals (*DOGC núm. 2022, de 10 de març de 1995*) i en el *Decret 130/1998 de 12 de maig*, pel qual s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals a les àrees d'influència de carreteres (*DOGC núm. 2656 de 9 de juny de 1998*). Tanmateix, aquesta mesura es desenvoluparà amb més detall en l'annex 10, risc d'incendi forestal.